№ 153. Czwartek 4. Lipca 1861. Rok wydania 51.

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów. Z pocztą kwartalnie 5 zł. miesięcznie 1 zł. 75 centów waluty austr. — Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya austryacka. — Anglia. — Francya. — Szwajcarya. — Włochy. — Niemcc. — Rosya. — Grecya. — Turcya. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Na założenie szkoły trywialnej w *Łosiaczu*, obwodzie czortkowskim zapewnili na wieczne czasy następujące ofiary:

a) Właściciel wsi Jego Excelencya Agenor hr. Gołuchowski plac pod budowlę i potrzebny do wystawienia budynku szkolnego materyał drewniany, oraz grunt objętości jednego morga na założenie szkółki drzew owocowych i pasieki, a nakoniec roczną kwotę 10 zł. 50 c. w. a. na kupowanie premiów dla pilnych uczniów;

b) gmina Łosiacza wystawiła już na gruncie, który ofiarował właściciel wsi i z użyciem zapewnionego budulcu stosowny budynek szkolny z pomieszkaniem nauczyciela i obowiązała się utrzymywać go własnym kosztem zawsze w dobrym stanie, sprawiać potrzebne porządki szkolne i dostarczać na opał szkoły rocznie 6 niż. austr. sągów twardego drzewa.

Na wyposażenie nauczyciela przeznaczyła gmina roczną kwotę 210 zł., a na pokrycie drobnych wydatków szkolnych i kosztów posługi roczną kwotę 31 zł. 50 c. w. a., ofiarując na to swoje własne na szkolę Łosiacka już przepisane obligacye, a mianowicie: *A)* obligacye pożyczki wojennej nr. 15490 z 1. marca 1801 na 46 zł. 14¼ kr., nr. 14757 z 1. grudnia 1799 na 46 zł. 14¼ kr. i nr. 14797 z 1. sierpnia 1799 na 46 zł. 14¼ kr.; *B)* obligacye liwerunku naturaliów nr. 6839 z 9. lutego 1795 na 18 zł. 30 kr., nr. 9979 z 25. kwietnia 1794 na 228 zł., nr. 4731 z 22. stycznia 1796 na 207 zł. 42 kr., nr. 3240 z 1. listopada 1829 na 177 zł., i nr. 3430 z 1. listopada 1829 na 629 zł. 20 c.; *C)* obligacye długu państwa nr. 7144 z 1. stycznia 1822 na 92 zł. 29 kr. i nr. 48787 z 1. marca 1848 na 183 zł. 12 kr., nakoniec *D)* obligacye pożyczki narodowej nr. 22393 z 20. stycznia 1855 na 600 zł., nr. 58778 z 1. listopada 1856 na 2600 zł. i nr. 73375 z 1. września 1857 na 600 zł., z warunkiem, ażeby przypadające od tego procenta używane były na pokrycie rzeczonych wydatków. Zarazem obowiązała się ta gmina na przypadek, jeźliby te procenta były nie dostateczne, pokrywać niedostającą kwotę dotacyi rozłożeniem jej na członków gminy, zaś przeciwnie zastrzegła sobie wszelką przewyżkę z tych procentów.

c) Nakoniec ofiarowali jeszcze na polepszenie dotacyi nauczyciela gr. k. kapelan miejscowy X. Teodor Werchołak na czas swego urzędowania kapłańskiego w Łosiaczu roczną kwotę 2 zł. 10 c. w. a., a dzierzawca propinacyi Chaim Klinger na czas swej dzierzawy w tej wsi rocznie 10 zł. 50 c. w. a.

C. k. galic. Namiestnictwo podaje te pożyteczne dla ogółu ofiary z wyrazem należytego uznania do wiadomości powszechnej.

Sprawy krajowe.

(Pismo ministra względem pomnika z r. 1848. — Doniesienia z Węgier. — Pismo namiestnictwa do komuny pesztańskiej.)

Wiedeń, 1. lipca. *Gazeta wiedeńska* pisze: Możemy ogłosić pismo. które w sprawie wzniesienia pomnika dla poległych w marcu 1848 wydał dnia dzisiejszego Jego Excel. minister stanu do burmistrza wiedeńskiego:

„Deputacya wiedeńskiej rady gminnej doręczyła mi załączone dokumenta, odnoszące się do wystawienia pomnika dla poległych na dniu 13. marca 1848. które przyjąłem z oświadczeniem, że decyzyę względem tej sprawy zasięgnę na konferencyi ministrów.

Konferencya ministrów uznała za rzecz stosowną pozostawić przy decyzyi, jaka w tym przedmiocie już dawniej zapadła, i radzie gminnej była ogłoszona pismem c. k. dyrekcyi policyi z 3. maja 1861 l. 2471/pr.

Mając zaszczyt zawiadomić Pana o tem, jestem spowodowany w obec rady gminnej ogłosić, że te oświadczenia, jakie według ogłoszenia niektórych publicznych dzienników miałem uczynić w obec szanownej deputacyi, a które miały polegać częścią w oznajmieniu, że żaden głos nie powstał przeciw wzniesieniu pomnika w radzie ministeryalnej, na której nad tą sprawą się naradzano, częścią w wynurzeniu się o dniach marcowych i ich znaczeniu, są zupełnem zmyśleniem, co nawet członkowie deputacyi sami zaświadczyć mogą. Przyjm Pan i t. d.“

— Pesztyńskie starostwo miejskie ogłosiło z powodu wiadomych już wypadków w Peszcie i za uchwałą miejskiego jeneralnego zgromadzenia plakatami na murach następujące obwieszczenie:

Iż ponownie zaszedł przypadek, że wysłane dla publicznej spokojności i osobistego bezpieczeństwa w porze nocnej w towarzystwie miejskiego przewodnika wojskowe patrole przez źle myślących były napastowane, a nawet padały na nie strzały, przeto Peszteńsko-Budzińska komenda wojskowa wydała rozporządzenie, ażeby wojskowe nocne patrole odbywały ronty z nabitą bronią, przyczem zalecono im surowo w razie zaczepki, jeżeliby obrona bagnetem nie była dostateczną i jeżeliby ten, co śmiał uderzyć na patrol, zaczął uciekać, z broni ogniowej użytek zrobić.

Dla uniknienia wszelkiej nieprzyjemności zwraca się uwagę publiczności na to, ażeby dla spokojności własnej i publicznej unikała wszelkiego zajścia z przeciągającą w nocnej porze wojskową patrolą.

— Wspomniany dekret namiestnictwa w Budzie do Pesztyńskiej władzy miejskiej co do rozpoznania powodu i uchwały podanej do sejmu petycyi komuny opiewa:

Komuna miejska postanowiła na jeneralnem zgromadzeniu dnia 8. b. m. podać petycyę do izby reprezentantów kraju, której osnowa ogłoszona gazetami, skupiając podburzające i ubliżające oszczerstwa wymierzone na najdostojniejszy Dom panujący, tudzież na rząd Jego ces. Mości a nawet na armię, wywołała między mieszkańcami miasta i pojedyńczemi klasami tak drażliwe usposobienie umysłu, że władza rządowa nie może tego dłużej pominąć milczeniem.

Jego ces. Mość raczył dotychczas na podobne oświadczenie jurysdykcyi okazywać niewyczerpaną cierpliwość i w poddańczej wierności ludów Węgier pokładał niezachwianą otuchę.

Z tem wszystkiem w stałem postanowieniu przywrócić regularne stosunki konstytucyjne, raczył Jego ces. Mość objawić także najwyższe przekonanie, że podobne wybuchy rozpręzenia dla samego dobra prawej wolności dłużej cierpiane być nie mogą. Właśnie dla tego na mocy postanowienia ogłoszonego królewskiemi rozporządzeniami z 14. i 15. b. m. i ponownego rozkazu Jego c. k. Apost. Mości, wysłany jest niniejszem nadworny radca Józef Havas jako królewski komisarz w tym zamiarze, ażeby względem powstania rzeczonej uchwały, a zwłaszcza względem zawartych w tej uchwale śmiałych i ubliżających wyrazów niezwłocznie wytoczył indagacyę i względem wypadku swego postępowania w jak najkrótszym czasie przedłożył sprawozdanie.

Dlatego poleca się gminie miejskiej w obec delegowanego królewskiego komisarza postępować z obowiązku z należytem uszanowaniem i posłuszeństwem pomagać mu w tem postępowaniu i wszelkie jego kroki z urzędową gotowością popierać.

Anglia.

(Sesye parlamentarne. — Wychodźtwo do Kanady.)

Londyn, 28. czerwca. Sesya parlamentarna będzie w tym roku krótka. Najpóźniej dnia 10go sierpnia nastąpi odroczenie. W poprzód odbędą się zapewne jeszcze niektóre dyskusye nad sprawami zagranicznemi. I tak pan Henessey Irlandczyk katolicki zamyśla w przyszły poniedziałek zwrócić uwagę parlamentu na przedłożoną izbie księgę błękitną względem Włoch i zaproponować przedłożenie innych odnośnych dokumentów. Ten sam członek zamierza dnia 2. przyszłego miesiąca poruszyć dyskusyę względem Polski. — *Canadian News* donoszą: „Z powodu wojny amerykańskiej przenoszą się liczne familie ztamtąd do Kanady. Francuscy Kanadyanie, którzy osiedli w rękodzielniczem państwie Nowej Anglii, przechodzą wyraźnie tysiącami na tę stronę; krajowi Amerykanie przeprawiają się do Kingston, Toronto, Hamilton i London (w zachodniej Kanadzie), zajmują w posiadłość opróżnione domy i zwyczajną swą skrzętnością zaprowadzają nowe fabryki. Ażeby z tych gości jak najwięcej u siebie zatrzymać, opuszczają im niektóre gminy miejskie wszelki podatek zarobkowy, a rząd ze swojej strony daje bezpłatnie grunta tym wszystkim, którzy się obowiążą wybudować dom albo w ciągu 5 lat najmniej 10 morgów pola uprawić.

(Posiedzenie z 26go z. m.)

Na posiedzeniu izby niższej w dniu 26go z. m. rozpisano wybór parlamentowy dla Wolverhampton w miejsce sir Richarda Bethell mianowanego lordem kanclerzem. Zaproponowano drugi odczyt

bilu względem zaprowadzenia rad pojednawczych przy sporach między robotnikami i tymi, którzy dają robotę; pan Ayrton i inni członkowie poparli tę propozycyę, jednak napróżno, bo nad nią nie głosowano. P. Pigott zaproponował drugi odczyt bilu względem reformy sądownictwa na wyspie Jersey. P. G. C. Levis, minister spraw wewnętrznych, nie wątpi wcale, że parlament ma wszelkie prawo nadawać ustawy dla wysp w odnodze kaletańskiej, lecz mieszkańcy tych wysp są wcale innego zdania, i sądzą, że ich stany znaczą tyle co parlament angielski; że tylko stany łącznie z koroną mogą nadawać ustawy konstytucyjne, i że Jersey w tym samym stoi stosunku do korony, co Szkocya przed unią. Mniemanie to uważa on wprawdzie za błędne, ale ponieważ mieszkańcy wysp kaletańskich, chociaż są normando-francuskiego pochodzenia zachowują się bardzo lojalnie, przeto byłoby nieroztropnie zmieniać ustawy wbrew ich woli. Proponuje więc odroczyć odczyt do trzech miesięcy. Pan Rolt zaproponował przekonać się pierwej, czy parlament ma istotnie prawo rozstrzygać kwestye konstytucyjne wyspy Jersey. Pan Bouverie utrzymywał, że o tem nie ma żadnej wątpliwości; i dodał, że mieszkańcy są po większej części Anglicy, wychowani w ideach i zasadach angielskich, a tem samem przeciwni ustawom, które obowiązują. Pan Walpole zaproponował ułatwić stanom wyspy Jersey reformę ustaw, i wmięszać się dopiero wtedy, gdy odrzucą dobrą sposobność. Pan Pigott oświadczył, że jeśli stany do przyszłego roku nic nie przedsięwezmą, on wznowi ten przedmiot na przyszłej sesyi, i za pozwoleniem izby bil swój odwołał.

Francya.

(Zamknięcie sesyi ciała prawodawczego. — Sprawa uznania królestwa włoskiego.)

Paryż, 28. czerwca. Prezydent Morny zamknął dziś sesyę ciała prawodawczego. Przedwczoraj wotowała jeszcze izba jednogłośnie sumę 4,800.000 fr. na zakupienie muzeum Campana, a projekt ustawy względem systemu celnego w koloniach Martiniki, Guadeloupe i wyspy Reunion przyjęła po długiej i bardzo żwawej dyskusyi bez zmiany 243 głosami przeciw jednemu, na co zawołał jeden z członków: „A więc po tak długiej debacie tylko jeden głos przeciwny!"

— Nota gabinetu paryskiego przesłana gabinetowi turyńskiemu z uznaniem królestwa Włoch, jest według *Indépendance Belge* następującej osnowy:

Paryż, 15. czerwca. Mości Panie! Król Wiktor Emanuel pisał list do Cesarza, wzywając, aby go uznał Królem włoskim. Cesarz otrzymał to wezwanie z tem uczuciem przychylności, jakie chowa zawsze dla Włoch i Jego Ces. Mość, jest tem skłonniejszy dać tę nową rękojmię i spełnić życzenie Króla, że opoźnienie z naszej strony mogłoby naprowadzać na mylne wnioski, i uważanem być jako znamię polityki nam obcej. A chociaż nam właśnie na tem zależy, aby co do polityki naszej żadnej nie było wątpliwości, to przecież są pewne konieczne względy, których nam z oczu spuszczać nie wypada, i musimy starać się o to, ażeby postępowanie nasze nie było źle tłómaczone ani we Francyi, ani w Europie.

Rząd Jego Ces. Mości nie ukrywał nigdy zdania swego co do wypadków, które w roku ubiegłym zaszły na półwyspie. Uznanie zatem stanu rzeczy, który jest ich następstwem, nie może być poczytywane za ich gwarancyę, niemniej jak za pochwałę polityki, o której zastrzegaliśmy sobie zawsze zupełną wolność sądu. Tem mniej jeszcze mogłyby w tem widzieć Włochy zachętę do kroków, mogących zagrozić pokój europejski. Widoki nasze nie zmieniły się od czasu zjazdu warszawskiego, gdy mieliśmy sposobność objawić je Europie i gabinetowi turyńskiemu. Wyraziwszy wówczas, że uważamy zasadę nieinterwencyi za podstawę zachowania się dla wszystkich mocarstw, dodaliśmy, że zaczepka ze strony Włoch nie znalazłaby poparcia ze strony rządu cesarskiego, cobądźby miało nastąpić. Żywimy i potąd te same uczucia, i z góry nie przyznajemy się do żadnej solidarności co do planów, których niebezpieczeństwo i następstwa rząd włoski sam bierze na siebie.

Z drugiej strony gabinet turyński uzna obowiązki, jakie nam wskazują stanowisko nasze względem stolicy św., i zdaje mi się zbytecznem dodawać, że zawiązując napowrót urzędowe stosunki z rządem włoskim, nie myślimy tem osłabiać protestacyi dworu rzymskiego przeciw napadowi na kilka prowincyi państwa papieskiego. Równie jak my, nie zaprzeczy zapewne i rząd Króla Wiktora Emanuela wagi, tym różnorakim względom, które łączą się z kwestyą, i według których musimy się koniecznie stosować w postępowaniu naszem, a zatem przyzna, że chociaż uznajemy Króla włoskiego, musimy pozostawić załogę naszą w Rzymie, póki widoki, które nas tam zaprowadziły, nie uzyskają dostatecznej rękojmii.

Rząd cesarski uznał za potrzebne w chwili obecnej uczynić gabinetowi turyńskiemu otwarte ze swej strony oświadczenie. Tuszymy, że gabinet turyński oceni należycie oświadczenia tego właściwe znaczenie i zamiar.

Odczytaj pan niniejszą depeszę baronowi Ricasoli, i chciej mu wręczyć jej odpis. Thouvenel.

Szwajcarya.

(Konferencye w sprawie dyecezyi lombardzkiej.)

Berna, 12. czerwca. Do rady związkowej nadeszła depesza, że komisarze szwajcarscy i włoscy mianowani od rady federacyjnej i rządu turyńskiego do uregulowania sprawy biskupstwa tesyńskiego już się z sobą porozumieli, gdzie się ma odbyć konferencya względem tego. Konferencya odbędzie się w Turynie w miesiącu sierpniu. Wybierając zaś Turyn na siedzibę konferencyi przychylono się do życzenia hr. Cavoura.

Włochy.

(Obrady w izbach. — Okólnik do posłów zagranicznych Króla Franciszka. — Wylądowanie Burbonistów.)

Sardynia. Dnia 25. czerwca przedłożono izbie deputowanych dyplomatyczne dokumenta względem uznania królestwa włoskiego, poczem nastąpił dalszy ciąg dyskusyi nad pożyczką. Margrabia Joachim Pepoli, mąż wytrawnego zdania w kwestyach finansowych, wyłożył rzecz obszernie i wysłuchano go z natężoną uwagą. Polityczna część jego mowy była przychylna gabinetowi, lecz rozbierając niektóre punkta finansowego systemu, nie jedno zarzuca rządowi, i proponował środki stosowniejsze. Ze wszech stron sprzeciwiono się planom ministra finansów Bastoggiego. Galeotti i Brofferio mówili także o planie finansowym. Niedobór w zwyczajnych wydatkach na rok 1861 obliczono na 150 milionów, a sumę tę powiększy zapewne wypłata procentów nowej pożyczki, i reorganizacya administracyi do 200 milionów.

Państwo kościelne. Jego królewska Mość Franciszek II. rozkazał ministrowi swemu wydać następujący okólnik do posłów swoich przy zagranicznych dworach.

Rzym, dnia 8. czerwca.

Rząd Jego królewskiej Mości otrzymał wiadomość, że wśród anarchyi panującej w całem państwie neapolitańskiem i przy zupełnem wyczerpaniu wszystkich źródeł finansowych rządu piemonckiego postanowiono sprzedać dobra nieruchome należące do państwa, Króla, książąt i królewskiej rodziny, tudzież wzniesione wielkim kosztem i staraniem publiczne cywilne i wojskowe gmachy. Aby zapobiedz wszelkim na przyszłość zawikłaniom zechcesz pan przy każdej sposobności powtarzać oświadczenie, że Jego król. Mość uważa wszelkie podobne uszczuplenia jako nieważne i nie byłe, iż dokonane przemocą władzy uzurpowanej wbrew prawom Jego królewskiej Mości, ustawom i widokom państwa.

Neapol. Urzędowa gazeta sycylijska z 20. czerwca zawiera następujące ogłoszenie:

Jeneralny namiestnik Króla do gubernatorów, wicegubernatorów i intendantów. Obiegają przesadzone pogłoski o wylądowaniu burbonistów z Malty. Tyle jest w tem prawdy, że d. 17. nieliczny zastęp burbonistów z Malty przybywszy, wylądował pomiędzy Syrakuzą a Noto, posunął się ku Bagni di Canitlini i ku Sartino chcąc kraj przywieść do powstania. Milicya konna puściła się spiesznie w pogoń za nimi; z Catanii, Syrakuzy i Terra Nuova wysłano kilka kompanii wojska, a oddziały z Caltanisetta i Mistretta udały się pod Nicosia, i stoją tam w pogotowiu. Rząd uprzedzony o zamiarach burbonistów, wysłał do Syrakuzy parowiec Tripoli z urzędnikami bezpieczeństwa i instrukcyami. Ten parowiec zawinął do Catanii i Syrakuz, zdaje się więc, że to było powodem pogłosek jakoby parowiec burbonistów na ląd wysadził. „Tripoli" krzyżuje teraz po wybrzeżu; nie brak tam wojska, więc lękać się nie ma czego.

— Turyńska *Gazetta ufficiale del regno* z 26. czerwca prostuje pogłoski o wylądowaniu burbonistów w Sycylii w ten sposób, że z Malty przybyło do Sycylii trzech bandytów usiłując dostać się na ląd.

Niemce.

(Posiedzenie sejmu związkowego z 13. czerwca.)

Co do rewizyi wojennej ustawy związkowej w odniesieniu do swojej propozycyi z 2. z. m. i co do deklaracyi Austryi z 16.z. m. uczyniły Prusy następujące oświadczenie:

Królewski rząd, lubo potąd domagał się przeistoczenia artykułów 12 i następnych po 16, w wojennej ustawie związkowej, teraz odstępuje od tego, ograniczając się na zaproponowaniu wyjątkowego postanowienia w przypadku, jeśliby obydwa wielkie mocarstwa albo jedno z nich ze wszystkiemi armiami swemi występowało do boju, i przedkłada do rewizyi wojennej ustawy następujące trzy alternatywy:

1. Te artykuły 12 po 16 powszechnego zarysu, które postanawiają jednolite wojsko związkowe włącznie z kontyngensami Prus i Austryi i z jednym obieralnym i zaprzysiężonym wysokiemu zgromadzeniu związkowemu naczelnym wodzem;

2. te bliższe postanowienia artykułu 46, które się odnoszą do naczelnego dowództwa na przypadek, jeżeli tylko jedna część związkowego wojska ściągniętą będzie;

w tych dwóch przypadkach mogą rozporządzenia wojennej ustawy związkowej całkiem niezmienne pozostać;

3. alternatywa wystąpienia Austryi albo Prus albo obydwu wielkich mocarstw ze wszystkiemi armiami do boju za związek. Na tę alternatywę, która król. rządowi wydaje się najważniejszą, zapowiadają Prusy, jak tylko jej uwzględnienie będzie uchwalone zakomunikować dokładny plan bliższych postanowień ustawy wojennej.

Ponieważ w tem oświadczeniu na to się powołano, że wyrzeczony zamiar król. pruskiej propozycyi z 2. z m. jest stanowczem w powzięciu uchwały względem wniosków wydziału z 26. lipca z. r., zatem cesarsko-austryacki poseł był spowodowany z odwołaniem się na swoje oświadczenie z 16 z. m. wyrazić, że i cesarski rząd do rozstrzygnienia tej pierwszej kwestyi także ze swojej strony

największą wagę przywiązuje. — Obydwie deklaracye odesłano do wydziału wojskowego.

Rosya.

(Wiadomości bieżące.)

Petersburg, 26. czerwca. *Gazeta senacka* donosi, że Cesarz pozwolił pomnożyć graniczną straż celną o 2000 ludzi, z których 1500 żołnierzy konnych i dodać 30 oficerów. *Journal de St. Petersbourg* zawiera urzędowe doniesienie z Warszawy, że dlatego jedynie zaniechano od pewnego czasu prostować mylne wiadomości o stanie rzeczy w Królestwie Polskiem, ponieważ ubliżającą byłoby rzeczą spierać się z dziennikami, które mają za zasadę rozgłaszać fałsze. — *Kurier Odeski* donosi, że 1000 wychodźców Tatarów krymskich otrzymało pozwol nie wrócić do Rosyi, inni zaś starają się o to. — *Journal de St. Petersbourg* zaprzecza rozmaitym dziennikom, jakoby rząd rosyjski sprzeciwiał się zjednoczeniu księstw Naddunajskich. Polityka Rosyi na Wschodzie jest, utrzymać to co chrześcianom traktatami zapewniono i ich pomyślność pomnażać.

Grecya.

(Rozprawy w izbach greckich.)

Minister wojny przenosi ciągle młodszych oficerów z pułku do pułku, najwięcej w artyleryi, a wkrótce ma zmienić wszystkie załogi, iż przekonano się, że długi pobyt żołnierza na jednem miejscu osłabia ducha wojskowego. Izba żądała wyświecenia w sprawie wyspy Krety, na co minister wojny odpowiedział w długiej mowie. Francuskie dzienniki głosiły, że rząd usłuchał rady francuskiego i angielskiego i rozwiązał pułk Kretonów. Zarazem minister oświadczył:

Niektórzy ze zbiegów kretyńskich żądali umieszczenia w naszej armii. Z przyjemnością powziąłem do wiadomości ich prośby, w przekonaniu, że najświętszym jest obowiązkiem rządu przyczyniać się do moralnego zjednoczenia wszystkich plemion greckich, których ogniskiem jest i być musi wolna Grecya. Chociaż w wielkiej części przyczynia się do tego uniwersytet i inne naukowe zakłady, rozszerzając światło nauki na całym wschodzie, przecież nie mniej przyczyni się do tego węzeł braterski, łączący towarzyszów broni w jednych szeregach. Przyzwoliłem zatem na prośbę Kretonów, lecz uznałem za potrzebne oświecić ich wprzódy w ich obowiązkach, jako żołnierzy greckich. Poddali się chętnie wszystkim przepisom, zaczem wcielono ich do rozmaitych pułków i rozpoczęto z nimi naukę musztry. Wkrótce jednak dały się słyszeć między nimi szemrania, że im czyniono inne przyrzeczenia. Ktoby im co przyrzekał, nie wiem. Zdaje się, że niektórzy z ich własnych towarzyszy chcąc tym sposobem zwabić większą ich liczbę. Oprócz tego zaczęły się szerzyć wieści, jakoby rząd dlatego przyjmował w służbę swą Kretonów, iż nie ufa krajowcom i chce za ich pomocą przytłumić siłą wolność kraju. Te intrygi doszły do tego stopnia, że potrzeba było rozpuścić Kretonów. Kazałem im oznajmić, że chociaż władza wojskowa ma moc i prawo przymusić ich do dalszej służby, przecież mogą być wolni jeżeli chcą. Jeżeli zechcą pozostać nadal w służbie rząd nie będzie dla nich czynił żadnych wyjątków w przepisach karności — w przeciwnym razie, rząd da im odzież i utrzymanie póki są na ziemi greckiej, tudzież opędzi koszta przewozu z powrotem. Przyjęliśmy zatem gościnnie Kretonów, spełniliśmy ich życzenia. Nie odprawiliśmy ich, lecz zostawiliśmy im wolny wybór, a gdy chcieli odejść, nie odeszli nadzy, lecz odzialiśmy ich i zaopatrzyli w żywność. Nadto dostarczyliśmy im środków odpłynąć, dokąd zechcą.

Izba całkiem zaspokojona powyższą odpowiedzią przeszła do porządku dziennego. Przedłożono następnie projekt do prawa względem przedłużenia zawartego na dniu 9. grudnia 1850 między Grecyą i Austryą układu pocztowego, tudzież układów zawartych dnia 8. grudnia 1850 i 13. czerwca b. r. z Towarzystwem Lloyda austryackiego, z tem zastrzeżeniem, że okręta parowe greckie mają używać tych samych korzyści w portach austryackich, co parowce Lloyda w portach greckich. Izba przyzwala przedłużyć powyższe umowy na 6 miesięcy.

Nowy poseł turecki p. Photiadis przybył do Pireju na parowcu śrubowym „Bejrut". Konemenos poseł dawniejszy przy dworze ateńskim, już odjechał. Obadwa są Grekami.

Turcya.

(Telegrafy. — Doniesienia z Bosnii.)

Journal de Constantinople donosi, że Bejrut będzie połączony z Alexandryą elektrycznym telegrafem. Iż równocześnie także Egipt otrzyma telegraficzną komunikacyę z Kretą, więc będzie miał rząd sposobność lepiej czuwać nad syryjskiemi sprawami.

— Między Salonichi i Laryssą zaprowadzą także komunikacyę telegraficzną. W Albanii zajmuje się rząd gorliwie organizacyą korpusu żandarmeryi.

— Do sposobów, jakiemi Porta zamyśla powiększyć dochody państwa, należy także zaprowadzenie stęplowego papieru na wielki rozmiar.

— Z Bosnii otrzymał ten sam dziennik bardzo pomyślne wiadomości. Rokoszanie, którzy zajmowali przesmyki w górach, powracają do domu. Rząd przywraca wszędzie porządek. Szejk-ul-Islam w Konstantynopolu zachorował niebezpiecznie.

— Dwie z Belgradu i Raguzy z 9. b. m. depesze korespondencyi Havasa, które tureckie władze w Bulgaryi obwiniają o zdzierstwa a tureckie wojska przedstawiają zdemoralizowanemi, które następnie donoszą, że koncesye Omera Baszy jako sprzeciwiające się koranowi Bejowie odrzucili, a rokoszanie pognali w rozsypkę przednią straż Derwisza Baszy, ogłasza *Journal de Constantinople* za złośliwe zmyślenia.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Peszt, 1. lipca. Obadwaj prezydenci powrócili z odpowiedzią, że adres nie może być przyjęty bez zmienienia tytułu na „Jego c. k. Apostolska Mość". Posiedzenie izby niższej zaczęło się o godzinie 1szej z południa. Prezydent Ghyczy złożył opieczętowany reskrypt królewski. Odzywały się głosy, by nie otwierać pisma, lecz odesłać napowrót. Na upomnienie prezydenta uciszyło się zgromadzenie, odczytano reskrypt królewski, i izba uchwaliła podać go do druku, a oraz odroczyć na kilka dni swoje posiedzenia. W izbie wyższej odczytany został reskrypt śród największej spokojności, i odesłano go izbie niższej do druku.

Zagrabie, 1. lipca. Na dzisiejszem posiedzeniu sejmu toczyła się dalsza debata nad unią z Węgrami.

Paryż, 1. lipca. Trybunał apelacyjny potwierdził wyrok pierwszej instancyi w procesie Patersona. — *Patrie* zaprzecza doniesieniu, jakoby Thouvenel przyjmował deputacyę rzymską.

Turyn, 28. czerwca. Na wczorajszem posiedzeniu izby mówił *Guerazzi* przeciw polityce gabinetu. Żąda, ażeby Włochy ruszyły niezwłocznie do Rzymu i Wenecyi, protestuje przeciw francuskiemu przymierzu, utrzymuje, że większość parlamentu nie jest wyrazem narodu dla niedokładności ustawy wyborczej; wyraża obawę, że Włochy mają zamiar odstąpić Sardynię, i oświadcza się w końcu przeciw pożyczce.

Rząd otrzymał uwiadomienie o zamachach na Garibaldego, wydano przeto rozporządzenie, że nikomu nie wolno lądować na wyspie bez uwiadomienia o tem władzy municypalnej lub tamtejszego komendanta karabinierów.

Turyn, 1. lipca. Przedwczoraj przy obradach nad pożyczką powstawał *Murolini* na przymierze francuskie nazywając Anglię prawdziwą przyjaciółką Włoch. *Farini* bronił przymierza francuskiego, nazywając je tarczą praw ludowych nietylko we Włoszech ale w całej Europie. Włochy winny wiele wdzięczności Cesarzowi Francuzów.

Dzienniki donoszą, że jenerał Giovanni Durando powróci do Turynu, a komendę nad armią południową obejmie Cialdini. Wiadomości z Neapolu są bardzo niepomyślne. Żołnierze powołani, którzy służyli w armii króla Franciszka, łączą się z reakcyonistami. W całym Neapolu panuje wielkie wzburzenie. Ministeryum wojny wysłało już posiłki do Neapolu i mają być użyte surowe środki, by położyć koniec tym rozruchom.

Turyn, 2. lipca. Ustawa względem pożyczki przyjęta została dzisiaj 242 głosami przeciw czternaście.

Medyolan, 29. czerwca. *Perseveranzie* donoszą z Genuy o zamachach na kilka prochowni między fortami Bigotto, Sperone i Diamant. — Z Turynu donoszą temu samemu dziennikowi: Stan zdrowia Papieża obudza zawsze jeszcze obawę; lekarze mieli oświadczyć, że chociaż Ojcu św. nie zagraża niebezpieczeństwo, wymaga przecież jego słabość wielkiego pielęgnowania i spokoju.

Medyolan, 1go lipca. *Perseveranza* donosi z Neapolu z 30go z. m.: Jenerał Pinelli mianowany jest komendantem korpusu expedycyjnego w prowincyi Terra di Lavoro. W prowincyach uwija się wiele band powstańczych. Król Franciszek protestuje przeciw połączeniu długów państwa, nazywając to zamachem na dobro publiczne i na prywatny majątek Neapolitanów, dodając, że połączenie to przyniosłoby największą szkodę Neapolowi i Sycylii, które przy 9 milionach ludności mają zaledwie trzecią część tych długów, co Piemont i Lombardya przy 8 milionach ludności.

Madryt, 1. lipca. W okolicy Lorcy pokazała się banda republikanów w liczbie do 300 ludzi; dowódzcą jej jest Albestar Loja.

Drezno, 1. lipca. Dzisiejszy *Dresd. Journal* upoważniony jest stanowczo oświadczyć, że zdanie ministra Beusta wyrzeczone w izbie: „Austrya postąpi w reformach o jeden krok wstecz," nie opiera się ani na znajomości stosunków, ani też na sądzie decydujących sfer w Austryi, lecz wypływa jedynie z osobistego widzenia rzeczy.

Monachów, 1. lipca. Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych wniósł minister wojny projekt ustawy, ażeby pokryć pożyczką nadzwyczajny kredyt na armię w kwocie 13,565.700 zł.

Kassel, 1. lipca. Izba druga uchwaliła dziś jednogłośnie wnioski wydziału względem konstytucyi, poczem komisarz sejmowy rozwiązał natychmiast izbę.

Kattaro, 30. czerwca. Abdi Basza i Miridici w Nehai odparli atak Czernogórców, którzy ze stratą powrócili w góry. Na terytoryum austryackiem znajduje się kilku zbiegów i do 1000 sztuk bydła.

Konstantynopol, 1. lipca. Ogłoszony został Hat sułtański, który oznajmia zatrzymanie ministrów, przestrzeganie ustaw, gwarantujących równość wszystkim poddanym bez różnicy, i rozkaz względem oszczędności w finansach. Sułtan przyjmował ambasadorów; Namik Basza mianowany jest ministrem wojny.

Wiadomości handlowe.

Lwów, 3. lipca. Na targ przedwczorajszy przypędzono 52 wołów i 10 krów, mianowicie z Sokołówki 10 wołów, z Rozdołu

3 stada po 22, 7 i 7 wołów, z Krzywczyc 6 wołów a z Rohatyna 10 krów. Z wyjątkiem 2 sztuk został cały spęd sprzedany na potrzeb miasta i płacono za wołu, mogącego ważyć 320 ℔ mięsa i 46 ℔ łoju, 78 zł.; sztuka zaś, którą szacowano na 380 ℔ mięsa i 70 ℔ łoju, kosztowała 116 zł. 83 c. Dziesięć wołoskich krów sprzedawano na wagę istotną, t. j. na cetnar mięsa, cetnar po 17 zł. 60 c. w. a.

Zestawienie przeciętnych cen czterech głównych gatunków zboża i innych foraliów z pierwszej połowy czerwca b. r. na targach w obwodzie lwowskim, stryjskim, samborskim, sanockim i sandeckim.

	Obwód: Lwów zr.	Lwów cen.	Stryj zr.	Stryj cen.	Sambor zr.	Sambor cen.	Sanok zr.	Sanok cen.	Tarnopol zr.	Tarnopol cen.	Sącz zr.	Sącz cen.
	waluty austryackiej											
Mec pszenicy . . .	5	51	5	21	6	44	6	6	4	85	6	41
„ żyta . . .	4	13	3	81	4	55	4	64	3	7	5	3
„ jęczmienia .	2	74	2	86	3	35	3	68	2	.	3	79
„ owsa . . .	1	65	1	44	1	60	1	95	1	5	2	15
„ hreczki . .	3	16	3	26	2	98	4	15	2	20	4	55
„ kukurudzy .	4	81	3	69	4	27	4	53	3	.	4	46
„ kartofli . .	1	62	1	43	1	38	1	38	.	.	1	62
Cetnar siana . . .	1	10	.	78	.	68	1	24	.	.	1	40
„ wełny . . .	.	.	.	.	.	.		.	.	.	.	.
„ nasienia konicza	.	.	.	.	.	.	33	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	9	33	6	21	8	14	5	98	11	.	6	10
„ „ miękkiego	7	50	4	92	5	98	3	85	9	.	4	43
Funt mięsa wołowego	.	15½	.	11	.	14½	.	12½	.	13½	.	12½
Mas okowity . . .	.	68	.	65	.	69	.	72	.	53	1	3

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 3 lipca

Hotel europejski: PP. Tchornicki Kazimierz, z Nadyba. — Hojecki Alexander, z Żurawna.

Hotel angielski: Wojczyński Alfred, z Tuliglów. — Hr. Łoś Jostyn, z Bortkowa.

Zajazd Kuhna: Osmulski Władysław, z Wiadypola. — Malinowski Lubin, z Ostrowczyka polnego.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 3. lipca.

PP.: Kapiszewski Felix, do Kobelnicy. — Zachariasiewicz Mik., do Lipowiec. — Piegłowski August, do Paryża. — Kuczyński Leo, do Lubowa. — Tetzloff Kaj., do Rudek. — Stojanowicz Felix, do Mokrzan wielkich. — Eminowicz Kaj., do Smerekowa. — Bogdanowicz Max., do Przemyłótek. — Kruszewski Henr., do Chrobrowa. — Dunajewski Edw., do Królicza. — Bal Fr., do Tuliglów. — Ujejski Zdzisław, do Lubna. — Reindl Antoni, c. k. pens. kapitan, do Wolicy. — Tarczewski Piotr, do Konkolnik. — Hrasyk Wład., do Brodów.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 2. lipca 1861.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do Reaum.	Stopień ciepła według Reaum	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7 god. zrana	323 80	+ 11 2	90 3	zachodni	m.	deszcz
2 god. po poł.	324 33	+ 11 0	90,1	półn.-zach.	sl.	„
10 god. wiecz.	324 59	+ 10 9	83 4	północny	„	pochmurno

Ilość deszczu 21.‴32.

Kurs lwowski.

Dnia 3 lipca.		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	6	49	6	57
Dukat cesarski	„ „	6	52	6	60
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	11	20	11	40
Rubel srebrny rosyjski .	„ „	2	16	2	18
Talar pruski	„ „	2	5	2	8
Polski kurant i pięciozlotówka . .	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	80	20	81	20
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	84	25	85	25
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	148	—	150	—
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	65	25	66	25
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	79	50	80	50

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 3. lipca.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 80.—. Metaliki po 5% za 100 zł. 68 30; po 4½% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.— Obligacye indemnizacyjne: Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier —.—, Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye Banku narodowego sztuka 749 —; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 172.50; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—.

Wexlowy. Za 100 zł. południowo-niemieckiej waluty —.—. — Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 138.75. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.59, dukaty ces. pełnej wagi —.—. korony —.—, półkorony —.—. Srebro 137 50.

KRONIKA.

Ceny mięsa wołowego

dla ludności izraelickiej od dnia 1. lipca 1861.

Tutejsi rzeźnicy podali na bieżący tydzień następujące ceny rozmaitych gatunków mięsa:

			Polędwica	Rozbratel	Pieczeń	Ozór	Ogon	Krzyżówka	Pieczeń biała	Krajówka	Usztyk	Kark	Szponder	Grube żebro	Pół-żebro	Łopatka	Piers (brust.)	Części przydatne od łytki i głowy
			1 funt wiedeński za krajcarów w walucie austryackiej.															
Kusch J. Leib	Cela nr. 1	w jatkach krakowskich	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30
Kohman Antoni syn . . .	„ 2	w jatkach krakowskich	.	25	.	.	.	.	.	.	.	25	25	25	25	25	25	25
Marder Aron	„ 3	w jatkach krakowskich	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30
Sidorowicz Stanisław . .	„ 4	w jatkach krakowskich	.	25	.	25	.	.	.	.	.	25	25	25	25	25	25	25
Luft Israel Mayer	„ 5	w jatkach krakowskich	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30
Motylewski Klemens . . .	„ 6	w jatkach krakowskich	.	.	.	.	.	.	.	.	.	25	25	25	25	25	25	25
Eichler Mayer	„ 7	w jatkach krakowskich	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30
Kimmel Abraham	„ 8	w jatkach krakowskich	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30
Luft Wolf	„ 10	w jatkach krakowskich	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
Bass Berl	„ 11	w jatkach krakowskich	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30
Kugel Chaim Berl	„ 12	w jatkach krakowskich	28	28	28	28	28	28	28	28	26	28	28	28	28	28	28	28
Schrenzel Feivel	buda nr. 1		28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
Tafel Mayer Baruch . . .	„ 2	obok domu nr. 6 i 7¾	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30
Pippe Süssmann	„ 3	obok domu nr. 6 i 7¾	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30
Eichler Mayer	„ 11		30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30
Schall Mayer	„ 4	obok domu nr. 598¾	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30
Blasberg Dawid	„ 5	obok domu nr. 598¾	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30
Bracia Mokrzyccy	„ 6	naprzeciw rzeźni żydowskiej	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25
Kugel Chaim Berl	„ 7	naprzeciw rzeźni żydowskiej	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30
Pfeffer Baile	„ 19	naprzeciw rzeźni żydowskiej	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26
Steppler Izak	„ 12	Nr. 62¾	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
Horn Hersch	„ 16	Nr. 24¾	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Teteles Hersz	„ 14	Nr. 24¾	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26
Luft Hersz	„ 15	obok kat jatkach na krakowskim	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
Horn Aron	„ 8	Nr. 6 i 7¾	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30
Kugel Leiser	„ 13	Nr. 431¾	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30
Kimmel Elser Beile . . .	„ 20	Nr 30¾	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
Schmer Izak	„ 18	Nr. 22¾	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28

Z urzędu targowego stołecznego miasta
Lwów, 1. lipca 1861.

Główny Redaktor ***M. Szrzeniawa Sartyni.*** *Z c. k. galic. drukarni rządowej.*